

تقدیر رهبری از کشتی گیران

در پی قهرمانی تیم ملی کشتی آزاد ایران در مسابقات جهانی ۲۰۲۵، مقام معظم رهبری در پیامی از آنان تقدیر کردند. متن پیام رهبری به این شرح است: «از قهرمانی جهانی تیم کشتی به خاطر تلاش اعجاب انگیز و سپس رفتار تحسین آمیزش تشکر میکنم. آمیزه‌ی قدرت و معنویت، آفریننده‌ی ارزشهای والا است. آفرین بر شما!» تیم ملی کشتی آزاد ایران، پس از ۱۲ سال قهرمان مسابقات جهانی کشتی شد و ششمین قهرمانی ایران را در تاریخ این رقابت‌ها ثبت کرد.

وزرای اسبق محکوم در پرونده جای دیش هنوز زندان نرفته‌اند

اصغر جهانگیر، سخنگوی قوه قضائیه در نشست خبری روز گذشته با اشاره به عقوی که رهبر انقلاب به مناسب هزار و پانصدمین میلاد نبی مکرم اسلام (ص) با پیش نهاد رئیس دستگاه قضا موافقت کردند، گفت: «یکی از ویژگی‌های برجسته عفو معیاری این است که محکومین جرایم امنیتی شامل این عفو شدند. در دو جاشما می‌توانید این مشمولین رو ببینید؛ یکی در بند الف نامه‌ای که ریاست قوه قضائیه خدمت مقام معظم رهبری تقدیم کردند و مورد موافقت قرار گرفت، در آنجا بیان می‌کند که محکومیت محکومان به حبس تا پنج سال در جرایم امنیتی که از زمان قطعیت حکم آنها بیش از ۵ سال گذشته و به عللی تاکنون اجرا نشده باشد مشروط بر اینکه از زمان قطعیت دادنامه تاکنون فاقد هرگونه موضع گیری مخالف مصالح کشور و با اقدام ضد امنیتی باشند و یا در جنگ تحمیلی اخیر با وجود سکوت در خارج یا داخل کشور اقدامی در جهت مقابله با دشمن بر نداشته باشند و همسویا انسجام داخلی حرکت کرده باشند یا فعالیت معارضه‌آمیز نداشته باشند، مشمول این عفو و رافت اسلامی قرار می‌گیرند. دسته دوم؛ محکومین جرایم امنیتی علیه امنیت داخلی و خارج هستند که در این عفو معیاری از درجه سه و بالاتر استثنای نشده از عفو یعنی آنها مشمول عفو نمی‌شوند، اما محکومین جرایم عدم امنیت داخلی و خارجی که از درجه ۴ و پایین تر یعنی چهار و پنج و شش و اینها باشند اینها با رعایت استثنایی که در تبصره پیش بینی شده که موضوع جاسوسی و اینها نباشد این افرادی می‌توانند از عفو برخوردار شوند.» جهانگیر در مورد تعداد عفو شدگان اخیر گفت: «برآورد اولیه براساس پیگیری که از دادگستری استان‌ها، سازمان‌های قضایی نیروهای مسلح، تعزیرات حکومتی و زندان‌ها داشتیم، ۶۰ الی ۷۰ هزار نفر حداقل مشمول عفو و تخفیف مجازات در این عفو معیاری قرار خواهند گرفت.» سخنگوی قوه قضائیه در رابطه با آخرین وضعیت پرونده چای دیش گفت: «درخصوص موضوع چای دیش اطلاع‌رسانی کردیم. حسب دادنامه صادره از شعبه اول دادگاه انقلاب اسلامی در دادنامه مذکور به اصطلاح تعداد ۹ نفر به زندان معرفی و اعزام شدند و محکومینی هم که در حبس نبودند، برایشان ابلاغیه صادر شده و آنها حاضر نشدند و حکم جلب آنها صادر شده است. با توجه به عدم دستگیری آنها توسط ضابط مجدداً آرای جلیبی صادر شده و با مشخصات کامل به ضابطین خاص یعنی ضابطین وزارت اطلاعات اعلام شده که نسبت به دستگیری افرادی که متواری هستند و حکم جلب آنها صادر شده اقدام شود که در این مورد در دستور کار است. در مورد دو وزیر اسبق یعنی آقایان ساداتی نژاد و فاطمی امین با توجه به اینکه وکلای این افراد تقاضای اعمال ماده ۴۷۷ را در پرونده داشتند و پرونده هایشان در حال بررسی است به محض اینکه بررسی تمام شود در صورتی که ادعایشان رد شود حتماً به زندان معرفی خواهند شد ولی در حال حاضر با توجه به اینکه در حال بررسی پذیرش یا عدم پذیرش اعمال ماده ۴۷۷ است در این خصوص به زندان معرفی نشدند.» جهانگیر تصریح کرد: «اما در مورد اجرانیات مالی این پرونده باید تاکید کنم که تمامی محکوم علیه که مندرج در دادنامه بودند ممنوع الخروج و ممنوع معامله هستند و با استعلام از سازمان جمع آوری و فروش اموال تملیکی مشخص شد که حدود ۲/۲ همت وجه حاصل از فروش اموال متعلق به گروه دیش در حساب‌های آنها وجود دارد که در خصوص انتقال وجه حاصل از اموال غیر قاچاق دستور صادر شده است.

مهدی شیرزاد فعال سیاسی اصلاح طلب:

تحلیل ساده اپوزیسیون از اعتراضات ۱۴۰۱ آنها را شکست داد

مشرکی با این سه مفهوم پیدا شد و به همین دلیل است که احساس می‌شود مطالبات اعتراضات سال ۱۴۰۱ نامفهوم و یا محدود به حجاب بوده است. اما اینگونه نیست که نامعلوم باشد بلکه به حدی متنوع و گسترده است که گاهی اوقات خیلی‌ها تمایلی ندارند که آن‌ها را ببینند، به‌ویژه کسانی که در قدرت هستند و بسیاری نیز اصلاً این مطالبات را نادیده می‌گیرند. چه در پوزیسیون و چه در اپوزیسیون این مطالبات و تکرر آن‌ها پذیرفته نشده است. چندان قبول ندارم که مطالبات نامعلوم بود، جامعه بسیار روشن دغدغه‌ها و مسائل خود را گفته است اما کسی که باید به موضوعات توجه کند و متناسب با آن‌ها تغییر رویکرد بدهد نمی‌خواهد واقعیت را ببیند.

اینکه چرا این اعتراضات رهبری نداشت به دلیل اجتماعی بودن آن بوده است. در واقع اعتراضات با مطالبات سیاسی نبود، یا حداقل در ابتدا مطالبات سیاسی پررنگ نبود و بعد از مدتی مطالبات سیاسی به آن اضافه شد. اگر گروهی سیاسی و یا یک نیروی سیاسی از قبل سازماندهی انجام داده و مطالباتی را جهت دهی کرده بودند و به بیان آن‌ها پرداخته و سعی کرده بودند بر ساختن از آن‌ها را به جامعه ارائه کنند، در آن زمان می‌توانستیم انتظار داشته باشیم که سخنگو و یا رهبری برای این اعتراضات وجود داشته باشد که در سال ۱۴۰۱ هیچ نیروی سیاسی پیشران و جلودار نبود و به همین دلیل اینگونه تفسیر می‌شود که رهبری نداشت. مطالبه همگانی و عمومی بود و نیازی به رهبر نداشت و به دلیل همین عمومی بودن اقتضای نمی‌کرد سخنگو و یا رهبری وجود داشته باشد، در واقع مسئله به حدی عیان بود که نیازی به پیدا کردن یک نماینده برای بیان مطالبه نبود.

سلب شده است و به رویاهای خود نرسیده‌اند و این یک سرخوردگی عمومی و اجتماعی ایجاد کرده است. فارغ از اینکه آدم‌های مختلف چه تعریف و نگاهی به زندگی دارند و آن را چگونه تفسیر می‌کنند اما مطالبه‌ای عمومی برای یک زندگی معمولی شکل گرفت و این مسئله مهمی است و متأسفانه حاکمیت در خور اهمیت این موضوع متوجه نشده است که جامعه گرفتار چه شرایط اجتماعی و مطالباتی است. آن‌ها به طرز ساده انگارانه‌ای فکر می‌کنند مردم گرفتار مسائل معیشتی هستند و تنها مسئله آن‌ها در خصوص شغل و کسب درآمد است. درست است که مشکلات اقتصادی و معیشتی مسئله مهمی است اما مردم بین آنچه که می‌خواستند و آنچه که الان دارند تفاوت‌های فاحشی احساس می‌کنند و این تصور را دارند که زندگی نکرده‌اند و این حس بسیار مهمی است که حاکمیت به آن بی‌تفاوت است. سوسمین مطالبه آزادی بود و بخش‌های مختلف جامعه اگر احساس می‌کنند به جایگاهی که می‌خواستند نرسیدند، پس از علت‌یابی یکی از دلایل را به فقدان آزادی و یا ضعیف بودن آزادی نسبت می‌دهند. اینکه دولت چقدر آزادی را محدود کرده است، چقدر سنت جلوی آزادی را گرفته است قابل بحث است اما افشار مختلف جامعه احساس آزادی کامل نمی‌کنند که در آن بتوانند مطالبات خود را دنبال کنند را ندارند. برخی از این محدودیت‌ها به اقتضای شرایط اقتصادی ایجاد شده است و برخی به دلیل محدودیت‌های زندگی است اما بخش مهم آن قید و بندهایی است که نگاه تنگ‌نظرانه موجود در بخشی از حاکمیت آن را ایجاد کرده است و این بخشی از جامعه را ناراحت کرده است. به همین دلیل و با توجه به گستردگی مطالباتی که در جامعه وجود دارد، یک مخر ج

مهدی شیرزاد، فعال سیاسی اصلاح طلب، در گفت‌وگو با هم میهن با تاکید بر اینکه تأثیر اعتراضات ۱۴۰۱ بر جامعه بسیار عمیق بود معتقد است تا زمانی که عواملی منجر به بروز اینگونه نارضایتی‌ها در جامعه می‌شود، اعتراضات و آثار آن به جای خود باقی خواهد ماند.

با گذشت زمان، دو موضوع در نقد اعتراضات سال ۱۴۰۱ مطرح شد، نخست برخی معتقدند مطالبات این اعتراضات که به جز در موضوع حجاب در بقیه موارد دقیقاً مشخص نبود و دوم، نبود سخنگو یا رهبر برای اعتراضات، نظر شما درباره این نقدها چیست؟

آنچه در اعتراضات ۱۴۰۱ رخ داد یک حرکت اجتماعی بود. مطالبات متنوع و متکثر جامعه ذیل سه مفهوم بازنمایی شد. نخست احساس تبعیضی بود که نیمی از جامعه یعنی زنان دارند. زنان در جامعه ما احساس می‌کنند نادیده گرفته شده‌اند و صدای آن‌ها شنیده نمی‌شود. فرصت رشد از آن‌ها گرفته شده و آزادی عمل و یا اختیار کافی برای رسیدن به رویاهای خود را ندارند. شاید بخش کوچکی از جامعه احساس کنند به آنچه می‌خواستند رسیدند، البته که این عمومیت دارد میان زنان و مردان اما در زنان بیشتر است چرا که زمانی که حس می‌کنند حتی در نوع پوشش آزادی عمل ندارند و به آن‌ها تحمیل شده است که چگونه بپوشند، آن‌ها را ناراحت کرده است. اما به جز مسئله زنان، مسئله زندگی نیز در این اعتراضات مطرح بوده است. بخش‌های مختلف جامعه به دلایل متعدد و مختلف مطالبه زندگی معمولی و شرافتمندانه دارند و احساس می‌کنند این زندگی از آن‌ها

از شکاف تا همبستگی

بررسی روند تحولات فضای سیاسی پس از اعتراضات ۱۴۰۱ تا امروز

تکس: Gettyimages

اعتراضات سال ۱۴۰۱ از عصر روز دوشنبه، ۲۸ شهریور و سه روز پس از مرگ مهسا امینی آغاز شد. جمعیتی که طیف گسترده‌ای از آنان را زنان تشکیل می‌دادند، حرکت اعتراضی خود را از تقاطع خیابان حجاب و بلوار کشاورز در تهران آغاز کردند. هم‌زمان در شهرهای مختلف کشور نیز در واکنش به این اتفاقی تجمع‌های اعتراضی گسترده‌ای برگزار شد؛ اعتراضاتی که با گسترش یافتن دامنه آن فضایی امنیتی در بسیاری از شهرها حاکم کرد و منجر به قطع گسترده

منصوره محمدی

خبرنگار گروه سیاست

عباس عبدی روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی اصلاح طلب:

راه زیادی برای ترمیم شکاف ناشی از اعتراضات ۱۴۰۱ مانده است

حوادث کوی دانشگاه، در سال ۸۸ اعتراضات پس از انتخابات، اعتراضات اقتصادی سیاسی ۹۶ و اعتراضات ۱۳۹۸ چگونه می‌بینید؟

هر کدام از اینها نمودهای بخشی از ناترازی‌های گوناگون و متأثر از آنها هستند. ناترازی‌هایی که حکومت علاقه‌ای به پذیرش وجود آنها نداشته است. بنابراین فصل مشترک همه اینها وجود ناترازی بیش از اندازه است؛ ولی موضوعات و نحوه شکل‌گیری آنها با یکدیگر فرق دارد. برخی به سرعت سیاسی یا خشن شدند. برخی به وسیله دست‌های پشت پرده داخل در سیاست، راه‌اندازی یا حمایت شدند. اغلب و در مقایسه با اعتراضات ۱۴۰۱ از خلوص سیاسی و اجتماعی کمتری برخوردار بودند.

این اعتراضات از نگاه برخی تحلیلگران اولین نقش‌آفرینی نسل Z (متولدین دهه ۸۰) تعریف شد. این جوانان چه تفاوتی با دانش‌جویان و جوانان در اعتراضات سال ۷۶ و ۸۸ دارند و نوع عمل کدامیک از لحاظ سیاسی اثرگذاری بیشتری داشته است؟ به نظر من رهبری اصلی این اعتراضات نه نسل Z، بلکه در دست متولدین دهه ۶۰

این باره دیده نشده است، البته طبیعی است که پس از وقوع اعتراضات، هر کس از جمله خارجی‌ها سعی کردند بهره‌برداری خود را بنمایند. مشارکت‌کنندگان هم قریب به اتفاق نیروهایی بودند که پوست و گوشت و استخوان ذهنی و فرهنگی و رفتاری آنان در ساختار موجود تربیت و شکل گرفته شده بود و به علت موضوع محوری آن که زن باشد، طبعاً زنان نقشی برجسته‌تر از اعتراضات قبلی داشتند. بسیاری از مردمی که در این اعتراضات حضور مستقیم نداشتند نیز با آن همراهی و همدلی داشتند. دستاوردهای این اعتراضات نیز بسیار مهم بود و تلنگری جدی به ساختار سیاسی زد که عقب‌نشینی از مواضع متصلب خود را پذیرفته‌اند. این اعتراضات گسست جدی میان بخش‌های مهمی از جامعه و حکومت ایجاد کرد که ترمیم آن حتی اگر شذنی باشد بسیار سخت است.

با فاصله گرفتن از یک حادثه و کاستن از هیجانات آن، ابعاد مختلفی از آن مشخص می‌شود. با گذشت زمان نسبت اعتراضات سال ۱۴۰۱ را با اعتراضات ۳ دهه اخیر یعنی در سال‌های ۱۳۷۶ در پی

